

1 Samuel 10:1-27

שמואל א' י א-כז

וַיִּקַּח שְׁמוֹאֵל אֶת־פֶּדַי הַשְּׂמֹן

וַיִּצֶק עַל־רֹאשׁוֹ

וַיִּשְׁקֶהוּ

וַיֹּאמֶר

הֲלוֹא כִּי־מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עַל־נַחְלָתוֹ לְנֶגִיד:

בְּלֶכְתְּךָ הַיּוֹם מִעַמּוֹדֵי
 וּמִצָּאתָ שְׁנֵי אַנְשִׁים עִם־קִבְרֵת רַחֵל בְּגִבּוֹל בְּנִימָן בְּצִלְצַח
 וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ

נִמְצְאוּ הָאֶתְנוֹת אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְבַקֵּשׁ
 וְהִנֵּה נֹטֵשׁ אָבִיךָ אֶת־דְּבָרֵי הָאֶתְנוֹת
 וְדָאֵג לָכֶם לֵאמֹר
 מָה אֶעֱשֶׂה לְבָנִי:

וְחִלַּפְתָּ מִשֵּׁם וְהָלָאָה וּבָאתְ עַד-אֵלֶיךָ תְּבוֹר
 וּמִצְאוּךָ שֵׁם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים עָלֶיךָ אֶל-הָאֱלֹהִים בַּיִת-אֵל
 אֶחָד נִשְׂא | שְׁלֹשָׁה גְדִיִּים
 וְאֶחָד נִשְׂא שְׁלֹשֶׁת כִּכְרוֹת לֶחֶם
 וְאֶחָד נִשְׂא נֶבֶל-יִין:

וְשָׂאוּ לְךָ לְשֵׁלֹם
 וְנָתַנוּ לְךָ שְׁתֵּי-לֶחֶם
 וְלִקְחָתְ מִיָּדָם:

אַחַר כֵּן תָּבוֹא גְבַעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שֵׁם נְצַבִּי פְּלִשְׁתִּים

וַיְהִי כִּבְאֵךְ שֵׁם הָעִיר

וּפִגְעַתְּ חֶבֶל נְבִיאִים יִרְדּוּ מִהַבְּמָה

וּלְפָנֵיהֶם גִּבּוֹל וְתָף וְחֲלִיל וְכִנּוֹר וְהָמָה מִתְנַבְּאִים:

וְצִלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה

וְהִתְנַבֵּית עַמָּם

וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר:

אַחַר כֵּן תָּבוֹא גְבַעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שֵׁם נְצַבִּי פְּלִשְׁתִּים

וַיְהִי כִּבְאֵךְ שֵׁם הָעִיר

וּפָגַעְתָּ חֶבֶל נְבִיאִים יֹרְדִים מִהַבְּמָה

וּלְפָנֶיהֶם גִּבּוֹל וְתָף וְחִלְלִיל וְכִנּוֹר וְהָמָה מִתְנַבְּאִים:

וְצִלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה

וְהִתְנַבֵּית עַמָּם

וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר:

ESV **2 Kings 3:14** And Elisha said, "As the LORD of hosts lives, before whom I stand, were it not that I have regard for Jehoshaphat the king of Judah, I would neither look at you nor see you. ¹⁵ But now bring me a musician." And when the musician played, the hand of the LORD came upon him. ¹⁶ And he said, "Thus says the LORD, 'I will make this dry streambed full of pools.'

אַחַר כֵּן תָּבוֹא גְבַעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שֵׁם נְצַבִּי פְּלִשְׁתִּים

וַיְהִי כִּבְאֵף שֵׁם הָעִיר

וּפְגַעְתָּ חֶבֶל נְבִיאִים יֹרְדִים מִהַבְּמָה

וּלְפָנֵיהֶם גִּבּוֹל וְתָף וְחִלְלִיל וְכִנּוֹר וְהָמָּה מִתְנַבְּאִים:

1 Samuel 16:13-14

וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-קֶרֶן הַשֶּׁמֶן

וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחִיו

וַתִּצְלַח רוּחַ-יְהוָה אֶל-דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעְלָה

וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל

וַיֵּלֶךְ הָרְמָתָה: ס

וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׂאוּל

וּבַעַתְתּוֹ רוּחַ-רָעָה מֵאֵת יְהוָה:

וְצִלְחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה

וְהִתְנַבֵּית עִמָּם

וְנִהְפְּכֹת לְאִישׁ אַחֵר:

אַחַר כֵּן תָּבוֹא גְבַעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שֵׁם נֹצְבֵי פְלִשְׁתִּים

וַיְהִי כִבְאֵךְ שֵׁם הָעִיר

וּפָגַעְתָּ חֶבֶל נְבִיאִים יֹרְדִים מִהַבְּמָה

וּלְפָנֵיהֶם גִּבּוֹל וְתָף וְחִלִּיל וְכִנּוֹר וְהָמָה מִתְנַבְּאִים:

וְצִלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה

וְהִתְנַבֵּית עַמָּם

וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר:

“The spirit is also said to have rushed on the judges Gideon (Judg 6:34), Jephthah (Judg 11:29), Samson (Judg 14:6, 19; 15:14), and on David at the time of his anointing (1 Sam 16:13). Thus Saul is seen as a savior figure like the judges (cf. 1 Sam 11:6) though the connection of the spirit with his anointing is not as”direct as it is with David.

Ralph W. Klein, 1 Samuel (WBC 10; Accordance electronic ed. Grand Rapids: Zondervan, 1983), 92.

וְהָיָה כִּי תִבְאִינָה תִבְּאֵנָה הָאֵתוֹת הָאֵלֹהִים לָךְ
 עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ:

וַיֵּרֶדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּלִי
 וְהָיָה אֲנֹכִי יֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לְזִבְחֵי זִבְחֵי שְׁלָמִים
 שִׁבְעַת יָמִים תִּזְחַל עַד-בֹּאֵי אֵלֶיךָ
 וְהוֹדַעְתִּי לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

וְהָיָה כִּהְפַנְתוּ שְׂכֵמוֹ לְלַכֹּת מֵעַם שְׂמוֹאֵל
 וַיִּהְיֶה-לּוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחַר
 וַיָּבֹאוּ כָּל-הָאֲתוֹת הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא:

וַיָּבֹאוּ שֵׁם הַגְּבֻעָה
 וְהָיָה חֶבְל־נְבִאִים לְקַרְאָתוֹ
 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים
 וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם:

וַיְהִי כָּל־יְיֹדְעוֹ מֵאֵת־מֹל שְׁלֹשׁוֹם
וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עִם־נְבִיאִים נְבִיא
וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
מִה־זֶה הִיא לְבֶן־קִישׁ
הַגַּם שָׂאוֹל בְּנֵי־אִים:

וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם
וַיֹּאמֶר

וּמִי אֲבִיהֶם
עַל־כֵּן הִי־תָה לְמִשְׁלַל
הַגַּם שָׂאוֹל בְּנֵי־אִים:

וַיִּכַּל מִהֲתַנְבּוֹת

וַיָּבֵא הַבַּמָּה:

וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל אֵלָיו וְאֶל־נַעֲרוֹ

אֲזַן הַלְכֶתֶם

וַיֹּאמֶר

לְבַקֵּשׁ אֶת־הָאֲתָנוֹת

וַנִּרְאֶה כִּי־אֵין

וַנִּבֹּא אֶל־שְׂמוּאֵל:

וַיְכַלֵּי מִהֲתַנְבִּיאוֹת

וַיָּבֵא הַבַּמָּה:

וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל אֵלָיו וְאֶל־נַעֲרוֹ

אֲזַן הַלְכֶתֶם

וַיֹּאמֶר

לְבַקֵּשׁ אֶת־הָאֲתָנֹת

וַנִּרְאֶה כִּי־אֵין

וַנִּבֹּא אֶל־שְׂמוּאֵל:

“Samson also hid his special status from his own family (Judg 14:4, 6).”

Ralph W. Klein, 1 Samuel (WBC 10; Accordance electronic ed. Grand Rapids: Zondervan, 1983), 93.

וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוּל
הַגִּידָה-נָא לִי מֵהָאֲמַר לְכֶם שְׂמוֹאֵל:

וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-דָּוִד
הֲגַד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת
וְאֶת-דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא-הֲגִיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׂמוֹאֵל:

וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוּל
הַגִּידָה-נָא לִי מֵהָאֲמַר לְכֶם שְׂמוֹאֵל:

Saul tells his uncle about the **הַאֲתָנוֹת**
but not about the **הַאֲתוֹת** (cf v. 9).

וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-דָּוִד
הֲגִד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הַאֲתָנוֹת
וְאֶת-דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא-הֲגִיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׂמוֹאֵל:

וַיִּצְעַק שְׁמוּאֵל אֶת־הָעָם אֶל־יְהוָה הַמְצַפָּה:

וַיֹּאמֶר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

אֲנֹכִי הֶעֱלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמְּלָכֹת הַלְּחָצִים אֶתְכֶם:

וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל־רָעוֹתֵיכֶם וְצָרְתֵיכֶם

וְתֹאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ תִּשָּׂים עָלֵינוּ

וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאֵלֵיכֶם:

וַיִּקְרַב שְׂמוֹנָאֵל אֶת כָּל־שְׁבִיטֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְכֹּד שֶׁבֶט בְּנֵימִן׃

וַיִּקְרַב אֶת־שֶׁבֶט בְּנֵימִן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ
וַתִּלְכֹּד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי
וַיִּלְכֹּד שָׂאוּל בֶּן־קִישׁ
וַיִּבְקֶשׁהוּ
וְלֹא נִמְצָא׃

וַיִּשְׂאֲלוּ-עוֹד בְּיְהוָה

הַבֹּא עוֹד הַלֵּם אִישׁ

וַיֹּאמֶר יְהוָה

הַנִּה-הוּא נֶחֱבֵא אֶל-הַכֹּלִים:

וַיִּרְצוּ וַיִּקְחֵהוּ מִנְּשָׁם

וַיִּתְיַצַּב בְּתוֹךְ הָעָם

וַיִּגְבֹּה מִכָּל-הָעָם מִנְּשָׁכְמוֹ וּמֵעֵלָה:

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-כָּל-הָעָם
הֲרֵאיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל-הָעָם
וַיִּרְעוּ כָל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ
יְחִי הַמֶּלֶךְ:

וַיִּדְבֹר שְׂמוּאֵל אֶל-הָעָם אֶת מִשְׁפַּט הַמְּלָכָה
וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר
וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁלַח שְׂמוּאֵל אֶת-כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ:

Verse 23 (above)

וַיִּגְבַּהּ מִכָּל־הָעָם מִשְׁכָּמוֹ וּמַעְלָה:

1 Samuel 10:24-25

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם

הֲרֵאיתֶם אֲשֶׁר בַּחֲרֵבוּ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעָם

וַיִּרְעוּ כָל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ

יְחִי הַמֶּלֶךְ:

1 Samuel 16:7

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל
אֶל־תִּבֶט אֶל־מְרֹאֵהוּ וְאֶל־גְּבוּהַ קֹמָתוֹ
כִּי מֵאִסְתִּיהוּ
כִּי לֹא אֲשֶׁר יֵרָאֶה הָאָדָם
כִּי הָאָדָם יֵרָאֶה לְעֵינַיִם וַיְהוּהוּ יֵרָאֶה לְלִבָּב:

Verse 23 (above)

וַיִּגְבְּהָ מִכָּל־הָעַם מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָהּ:

1 Samuel 10:24-25

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעַם

הַרְאִיתֶם אֲשֶׁר בַּחֲרֻבוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעַם

וַיִּרְעוּ כָל־הָעַם וַיֹּאמְרוּ

יְחִי הַמֶּלֶךְ:

1 Samuel 16:7

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל

אֶל־תִּבֶּט אֶל־מְרֹאֵהוּ וְאֶל־גְּבֹהַּ קוֹמָתוֹ

כִּי מֵאִסְתִּיהוּ

כִּי לֹא אֲשֶׁר יֵרְאֶה הָאָדָם

כִּי הָאָדָם יֵרְאֶה לְעֵינָיִם וַיְהוֶה יֵרְאֶה לְלִבָּב:

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-כָּל-הָעָם
הֲרֵאיתֶם אֲשֶׁר בַּחֲרֵבוּ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל-הָעָם
וַיִּרְעוּ כָל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ
יְחִי הַמֶּלֶךְ:

וַיְדַבֵּר שְׂמוּאֵל אֶל-הָעָם אֶת מִשְׁפַּט הַמֶּלֶכָה
וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר
וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁלַח שְׂמוּאֵל אֶת-כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ:

For a discussion of the two patterns of נוח see

- Allen Ross *Introducing Biblical Hebrew* 38.10 or
- animatedhebrew.com lectures, chapter 38 “Hollow / III-Guttural Verbs: Hiphil”.

וְגַם-שְׂאוֹל הִלְךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה
וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם:

וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ
מַה-יִשְׁעֵנוּ זֶה
וַיִּבְזְהוּ וְלֹא-הֵבִיאוּ לוֹ מִנְחָה
וַיְהִי כַמְחַרְישׁ:

1 Samuel 10:9

וְהָיָה כִּהְפַנְתוּ שְׂכֵמוֹ לְלַכֹּת מֵעַם שְׂמוּאֵל
וַיִּהְפְּדֻלוּ אֱלֹהִים לֵב אַחַר
וַיָּבֹאוּ כָּל־הָאֲתוֹת הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא: ס

1 Samuel 10:26-27

וְגַם־שְׂאוּל הִלְךְ לְבֵיתוֹ גְּבַעְתָּה
וַיִּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל אֲשֶׁר־נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם:

1 Samuel 13:14

וַעֲתָה מִמְּלַכְתְּךָ לֹא־תִקּוּם
בִּקְשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כְּלָבָבוֹ
וַיִּצְוֵהוּ יְהוָה לְנָגִיד עַל־עַמּוֹ
כִּי לֹא שְׂמֹרֶתְךָ אֵת אֲשֶׁר־צִוְּךָ יְהוָה: פ

← See also 1 Sam 15:11

1 Samuel 16:7

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׂמוּאֵל
אֲל־תַּבֵּט אֶל־מְרֹאֵהוּ וְאֶל־גְּבוּהַ קוֹמָתוֹ
כִּי מְאַסְתִּיהוּ
כִּי לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם
כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיִם וַיְהוֶה יִרְאֶה לְלִבָּב:

1 Samuel 17:28

וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אָחִיו הַגָּדוֹל בַּדְּבָרוֹ אֶל־הָאֲנָשִׁים
וַיַּחֲרֹאֲף אֱלִיאָב בְּדוֹד
וַיֹּאמֶר
לְמַה־זֶּה יֵרְדָתְךָ
וְעַל־מִי נִטְשֶׁתְּ מֵעַט הַצֵּאן הַהֵנָּה בַּמִּדְבָּר
אֲנִי יַדְעֹתִי אֶת־זִדְדֹנְךָ וְאֵת רַע לְבָבְךָ
כִּי לְמַעַן רְאוֹת הַמְּלַחְמָה יֵרְדָתְךָ:

וְגַם-שְׂאוֹל הִלְךְ לְבֵיתוֹ גְּבַעְתָּהּ
וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם:

ESV 1 Kings 2:1-4

1 When David's time to die drew near, he commanded Solomon his son, saying,
2 "I am about to go the way of all the earth. Be strong, and show yourself a man,
3 and keep the charge of the LORD your God, walking in his ways and keeping (שמר) his statutes, his commandments, his rules, and his testimonies, as it is written in the Law of Moses, that you may prosper in all that you do and wherever you turn,
4 that the LORD may establish his word that he spoke concerning me, saying,

'If your sons **pay close attention** to their way,
to walk before me in faithfulness
with all their **heart**
and with all their soul,
you shall not lack a man on the throne of Israel.'

אִם-יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ אֶת-דְּרָכָם
לְלַכֵּת לִפְנֵי בְּאֵמֶת
בְּכָל-לִבָּם
וּבְכָל-נַפְשָׁם
לֹא-יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל:

וְגַם-שְׂאוֹל הִלְךְ לְבֵיתוֹ גְּבַעְתָּהּ
וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחִיל אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם:

1 Samuel 2:35

And I will raise up for myself a faithful priest,
who according to my **heart** and in my soul he shall act.
And I will build him a faithful house,
and he shall go in and out before my anointed forever.

1 Samuel 2:35

וְהִקִּימְתִּי לִי כֹהֵן נֶאֱמָן
כַּאֲשֶׁר בְּלִבִּי וּבִנְפְשִׁי יַעֲשֶׂה
וּבְנִיתִי לוֹ בַּיִת נֶאֱמָן
וְהִתְהַלֵּךְ לְפָנַי-מְשִׁיחִי כָּל-הַיָּמִים:

This promise appears to have been fulfilled with the rise of Zadok, who displaced Abiathar as the high priest in Israel (cf. 1 Kgs 2:35; 1 Chr 29:22) ... The story of the downfall of the house of Eli plays an important role in Hebrew narrative because it is the last non-Zadokite priestly family with an active role in Old Testament narrative. When the Lord cursed Eli's line, the way was cleared for Eleazar's descendants, the promised heirs to the high priesthood, to assume their proper position. The details would be worked out in good time.

From *New American Commentary 1 & 2 Samuel* (Vol. 7, p. 84) by R. D. Bergen.

(R. D. Bergen is also the editor of the important work *Biblical Hebrew and Discourse Analysis*.)